

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/218/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417210792
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6417210792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému J. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. č. XXX,XXX XX J., za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, v konaní o zaplatenie 1 267,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Csp/198/2017 - 64 zo dňa 23. apríla 2018 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol **p o t v r d z u j e**.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v treťom výroku o nároku na náhradu trov konania **m e n í** tak, že žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania v rozsahu 39,18 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.
- III. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 385,44 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 385,44 Eur od 10. 05. 2015 do zaplatenia a všetko mu povolil splácať od hrozbou straty výhody splátok v prípade ich riadneho a včasného neplnenia (prvý výrok), vo zvyšku, t.j. v časti 882,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 882,06 Eur od 10. 05. 2015 do zaplatenia žalobu zamietol (druhý výrok) a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 39,18 % (tretí výrok).

2. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca uplatnil nároky odvodzujúc ich z listiny - zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500085367 zo dňa 23. 10. 2014. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalovaný dňa 14. 10. 2014 podal (podpísal) žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru pod č. 8500085367 (č. l. 4 spisu), kde v bode 5. bol vyplnený o. i. údaj o predpokladanej RPMN za úver 26,17 %, ako aj o predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,17 %, Žalobca dňa 23. 10. 2014 podpísal žiadosť/zmluvu o revolvingovom úvere, kde vyplnil údaje v bode 6. o schválenom revolvingovom úvere, ktoré sú rozdielne v časti týkajúcej sa predpokladanej ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), kde uvádza 25,72 % a v ročnej sadzbe úrokov z omeškania 5,05 %. Žalobca vyplatil žalovanému finančné prostriedky spolu vo výške 1 350,-

Eur (do sumy 1 500,- Eur si započítal poplatok za poskytnutie revolvingu vo výške 150,- Eur). Žalovaný do rozhodnutia súdu prvej inštancie uhradil žalobcovi spolu sumu 964,56 Eur.

3. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za to, že žalobca a žalovaný platne nedojednali údaj o RPMN ako náležitosť zmluvy, nakoľko tento sa líši v bode 5. a 6. zmluvy, nedošlo teda ku konsenzu obidvoch zmluvných strán o hodnote RPMN. Ako vyplýva z bodu 6. zmluvy, žalobca návrh žalovaného na uzavretie zmluvy v celosti neakceptoval, ale jeho úkon z 23. 10. 2014 obsahoval modifikáciu v podobe iných podmienok, ako navrhoval žalovaný, a preto súd prvej inštancie bol toho názoru, že takéto vyjadrenie žalobcu je odmietnutie návrhu žalovaného a považuje sa za nový návrh v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nedokázal, že by žalovaný s návrhom žalobcu zo dňa 23. 10. 2014 bola súhlasila alebo to akceptovala. Akceptácia nového návrhu žalobcu mohla byť učená len písomne, pretože zákon č. 129/2010 Z.z. vyžaduje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže zmluva nebola platne uzavretá, žalovaný sa v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu v rozsahu poskytnutého plnenia, t.j. vo výške 1 350,- Eur. Vzhľadom na vrátenie sumy 964,56 Eur žalobcovi činí zostatok bezdôvodného obohatenia žalovaného, ktoré je povinný vydať žalobcovi sumu 385,44 Eur (1 350,- Eur - 964,56 Eur). Preto je žaloba dôvodná v tejto sume a vo zvyšku (v sume 882,06 Eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania z tejto sumy) nedôvodná.

7. Úrok z omeškania zo sumy 385,44 Eur priznal súd prvej inštancie s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 vykonávacieho nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, majúc za to, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením skôr, ale žalobca súc viazaný žalobou priznal úrok z omeškania od dátumu požadovaného žalobcom, t.j. od 10. 05. 2015.

8. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) podľa pomeru úspechu žalobcu a žalovaného, a preto priznal žalovanému náhradu trov konania v pomernej časti 39,18 % voči žalobcovi.

10. Proti druhému výroku rozsudku súdu prvej inštancie o čiastočnom zamietnutí žaloby a proti tretiemu výroku o nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súdu prvej inštancie vyčítal, že pri prijatí záveru, že medzi stranami sporu nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere z dôvodu rozdielných údajov o RPMN v bode 5. a 6. zmluvy sa dostatočne nevysporiadal s jeho argumentáciou, že RPMN nemožno dohodnúť, pretože jej výpočet je určený zákonom, preto odlišnosť medzi údajom predpokladaná RPMN uvedeným v návrhu na uzavretie zmluvy v bode 5. a údajom o konkrétnej RPMN uvedeným v bode 6. nemôže byť dôvodom, pre ktorý nebola zmluva uzavretá. RPMN sa v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a újného práva určuje v čase uzavretia zmluvy.

13. Podľa názoru žalovaného zákon č. 129/2010 Z.z. v ust. § 9 nestanovuje nové podstatné náležitosti zmluvy (essentialia negotii) pre vznik úveru, preto podľa názoru žalovaného dohoda alebo nedohoda o náležitostiach vyžadovaných § 9 nie je podmienkou vzniku zmluvy. Podstatné náležitosti zmluvy o úvere vymedzuje § 497 Obchodného zákonníka a ďalšie údaje vyžadované ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. vrátane údaje o RPMN sú len pravidelnými náležitosťami (naturalia negotii), ktorých absencia nebráni vzniku zmluvy a jej platnosti. Poukázal na právnu teóriu (napr. Fekete, I.: Občiansky zákonník. Komentár. EPOS. 2007, str. 119), podľa ktorej všetky právnej úkony ku svojej platnosti vyžadujú podstatné zložky, t.j. také, bez ktorých by nešlo o právny úkon (essentialia negotii).

14. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a aby žalobu aj v časti, v ktorej bola súdom prvej inštancie zamietnutá vyhovel a zaviazal žalovaného nahradiť mu trovy konania.

15. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie. V ďalšom texte vyjadrenie obsahuje zvažovanie trestného oznámenia na žalobcu a je emotívne, žalovaný sa však bližšie nevyjadruje k vecným námietkam žalobcu v odvolaní.

16. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného doručenému mu dňa 05. 07. 2018 nevyjadril.

17. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil a dospel k názoru, že druhý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej je vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k dôvodnosti priznaného nároku ako bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu z dôvodu neuzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, na túto časť odôvodnenia poukazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu udáva, že konanie nemá inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dostatočne zdôvodnil, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správny skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

18. Právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne záveru, že medzi stranami nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere je správne. Z dokazovania je zrejmé, že strany mienili uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 129/2010 Z.z.“). Na kontraktačný proces súd prvej inštancie správne aplikoval kogentné ustanovenia § 43a a nasledujúce Občianskeho zákonníka, ktorých aplikáciu zákon č. 129/2010 Z. z. nevyklučuje. Tieto ustanovenia sa totiž vzťahujú na uzatváranie súkromnoprávných zmlúv, pričom aj na zmluvy o spotrebiteľských úveroch podľa zákona č. 129/2010 Z.z. sa subsidiárne aplikuje Občiansky zákonník, ak niet v zákone č. 129/2010 Z.z. osobitnej úpravy. Občiansky zákonník kogentne ustanovuje, že v rámci procesu uzavierania každej zmluvy akákoľvek podstatná zmena oproti návrhu na jej uzavretie predstavuje nový návrh (§ 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka), ktorý podlieha akceptácii. Z dokazovania vyplýva, že žalobca oproti návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy zmenil navrhovanú hodnotu predpokladanej RPMN úveru aj revolvingu. Nakoľko RPMN je náležitou zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase tvrdeného uzavretia spornej zmluvy), pri jej zmene musí ísť o nový návrh na uzavretie zmluvy. Pokiaľ ide o požiadavku zákona, že údaj o RPMN sa určuje na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, z hľadiska kontraktačného procesu je nutné túto požiadavku vykladať tak, že ide o konsenzus obidvoch zmluvných strán o hodnote RPMN na základe ostatných dojednaných údajov zmluvy. Je pravdou, že údaje pre výpočet, ako aj spôsob výpočtu sú určené zákonom č. 129/2010 Z.z., avšak v takom prípade je potrebné sa dohodnúť na takom údají RPMN, aby zodpovedal zákonu. Údaj o RPMN v čase uzavretia zmluvy je dôležitý z toho hľadiska, že na jeho základe sa spotrebiteľ pri porovnávaní RPMN uvádzaných pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných konkurenciou môže rozhodnúť, či danú zmluvu uzavrie, alebo nie, preto pri zmene tohto údaju veriteľom musí nasledovať akceptácia zo strany v tomto prípade pôvodného navrhovateľa, ktorý sa v dôsledku zmeny údaju o RPMN dostáva do pozície akceptanta. Musí mu byť teda vytvorená možnosť schválenia tejto zmeny, prípadne odmietnutia uzavretia zmluvy z dôvodu, že s poskytnutím úveru pri danej RPMN nesúhlasí. Aj pri prijatí argumentácie žalobcu, že údaj o RPMN je len pravidelnou zložkou zmluvy, jeho nedojednanie nemá za následok neplatnosť zmluvy, ak sa v návrhu zmluvy uvedie, je potrebné, aby adresát súhlasil s celým obsahom návrhu zmluvy (tzv. úplné prijatie návrhu). Preto na uzavretie zmluvy sú nevyhnutné dva adresované jednostranné právne úkony, ktoré sú úplne obsahovo zhodné. Uvedený názor podporuje aj právna teória (porovnaj napr. Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Zväzok (Všeobecná časť). Veľký komentár, 2. aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2014, str. 490, kde sa uvádza: „Ak návrh obsahuje okrem podstatných náležitostí i niektoré ďalšie náležitosti (naturalia negotii), zmluva vznikne až vtedy, ak sa prijatie vzťahuje na celý obsah zmluvy.“, resp. str. 494: „Ustanovenie § 44 ods. 2 OZ vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (súhlas) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrhu na uzavretie zmluvy obsahuje modifikáciu obsahu, t.j. dodatky (napr. rozšírenie navrhovaného obsahu zmluvy), výhrady (príjemca návrhu chce, aby na zmluvu platili iné podmienky, než na ktoré odkazuje návrh), obmedzenia (napr. vypustenie určitej časti návrhu) či iné zmeny (čiastočné prijatie návrhu), považuje sa takéto konanie za odmietnutie návrhu ako celku. V prípade splnenia podmienok uvedených v § 43a ods. 1 OZ sa takéto konanie považuje za nový návrh (protinávrh) so zmeneným obsahom (ide o nevyvrátiteľnú právnu domnienku). V prípade protinávrhu dochádza k výmene v postavení navrhovateľa

a akceptanta. Občiansky zákonník v súvislosti s rozsahom prijatia návrhu na uzavretie zmluvy vychádza z princípu mirror image rule, t.j. akceptácia musí byť zrkadlovým odrazom návrhu.“ Nakoľko zákon vyžaduje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 1 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z.), návrh na jej uzavretie, ako aj jeho prijatie musia mať písomnú formu, pričom z dokazovania nevyplýva písomné prijatie nového návrhu na uzavretie zmluvy so zmenenou hodnotou RPMN zo strany žalovaného. V zmysle § 44 ods.1 Občianskeho zákonníka mlčanie alebo nečinnosť strany sami o sebe neznamenajú prijatie návrhu a zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Keďže v rámci kontraktačného procesu medzi stranami nedošlo k dohode o RPMN spotrebiteľského úveru, záver súdu prvej inštancie, že k uzavretiu spornej zmluvy nedošlo, je správny. Zmluvná sloboda strán nezahŕňa aj právo dohodnúť sa na mechanizme vzniku zmluvy, pretože podľa odvolacieho súdu ustanovenia § 43a a nasledujúce Občianskeho zákonníka majú kogentný charakter a účastníci občianskoprávných vzťahov sa od nej nemôžu odchýliť. Osobitný kontraktačný proces odlišný od bežného uzavretia zmluvy môže ustanoviť iba zákon a nie dohoda strán (porovnaj Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký Komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 354). Navyše v prípade spotrebiteľských zmlúv sa podľa ustanovenia § 54 ods. 1 posledná veta Občianskeho zákonníka spotrebiteľ najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Preto prípadné dojednania o tom, že spotrebiteľ vopred akceptuje prípadný zmenený návrh dodávateľa (veriteľa) sú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné pre rozpor so zákonom.

19. Navyše je potrebné poukázať aj na to, že návrh na uzavretie zmluvy v bode 5., ktorý vypíňal žalovaný, neobsahoval údaj o ročnej percentuálnej sadzbe úroku z omeškania, pričom v bode 6. vyplňanom žalobcom je už tento údaj uvedený vo výške 5,05 %, teda aj v tomto smere, došlo k zmene pôvodného návrhu ohľadne jeho obsahovej náležitosti, a aj preto sa jednalo o nový návrh, ktorý podliehal schváleniu zo strany žalovaného, t.j. či s navrhovanou sadzbou súhlasí. Dohodou sa totiž možno odchýliť od zákonného úroku z omeškania v prospech spotrebiteľa. Aj v prípade, že dohoda o úroku z omeškania je zhodná so zákonnou úpravou, ako dohoda musí podliehať schváleniu zmluvných strán. Ak žalobca nechcel, aby úrok z omeškania podliehal schváleniu zo strany žalovaného, mal jeho úpravu ponechať na zákon a v bode 6. ho neuvádzať (porovnaj Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Zväzok (Všeobecná časť). Veľký komentár, 2. aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2014, str. 490, kde sa uvádza: „Každá zo strán môže zmariť zmluvu tým, že v priebehu negociácie bude požadovať, aby sa nepodstatný bod zmluvy stal jej súčasťou“.

20. Už z vyššie uvedených dôvodov postačuje pre záver o bezdôvodnom obohatení žalovaného na úkor žalobcu bez právneho dôvodu skutočnosť, že zmluva nebola uzavretá, nevznikla.

22. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku žalovaného na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.) nevykonateľným výrokom, v ktorom neuviedol povinnosť na plnenie a v akej lehote má byť náhrada trov konania zaplatená. Zmena výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania teda súvisí s nesprávne formulovaným výrokom, v ktorom absentovali údaje povinnosti a lehote na plnenie. V treťom výroku bol preto rozsudok súdu prvej inštancie zmenený podľa § 388 C. s. p.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní bola žalovaný plne úspešný.

24. O výške a prijímateľovi náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Osobitný subjekt je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana sporu, ak nejde o úkony, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu (§ 95 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).